

สาระ: ลูกๆ ผู้รู้คิด ที่แสนหวาน ให้จดจำเสมอว่าลูกแต่ละคนคือดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลาย เวลาที่ลูกต้องไปสู่ชั้นที่หนึ่งกับพ่อ

คำถาม: ความเพียรพยายามใดที่ลูกๆ แต่ละคนต้องทำอย่างแนบแน่น?

คำตอบ: เฝ้าแต่เก็บความรู้ทั้งหมดที่บาบาให้ลูกไว้ในหัวใจของลูก ไตร่ตรองภายในตนเองและย่อความรู้นั้น ด้วยการทำเช่นนี้ ลูกจะได้รับพลัง อย่างแนบแน่นที่ลูกแต่ละคนต้องทำความเพียรพยายามนี้ ผู้ที่ทำความเพียรพยายามที่แผ่ดวงใจจะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอ พวกเขามีความซาบซึ้งว่าผู้ใดกำลังสอนเขาและเขากำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าผู้ใด

โอม ซานติ ใครพูดสิ่งนี้? มีการพูดสองครั้งว่า: โอม ซานติ, โอม ซานติ ซิพบาบาพูดโอม ซานติหนึ่งครั้งและบราห์มาบาบาพูดโอม ซานติอีกครั้ง บัพและดาดารวมกันและทั้งสองต้องพูดว่า “โอม ซานติ, โอม ซานติ” ใครพูด โอม ซานติครั้งแรก? ใครพูด โอม ซานติ ครั้งที่สอง? ครั้งแรกซิพบาบาพูดว่า “โอม ซานติ ฉันคือมหาสมุทรแห่งความสงบ” ใครพูดสิ่งนี้ต่อมา? ดวงวิญญาณของดาด้าพูดสิ่งนี้ ท่านเตือนลูกๆ ว่า โอม ซานติ พ่อมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณเสมอ พ่อไม่เคยมีสำนึกที่เป็นร่าง เป็นพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณอย่างสม่ำเสมอ บราห์มา, วิษณุและชางก้าจะไม่พูดเช่นนี้ ลูกรู้ว่าแม้กระทั่งบราห์มา, วิษณุและชางก้าก็มีรูปที่ละเอียดอ่อน ดังนั้นเป็นซิพบาบา, ผู้ที่ไม่มีร่างกายที่พูดว่า “โอม ซานติ” พ่ออธิบายแก่ลูกอย่างชัดเจนมากและพูดว่า: พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น พ่อมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณเสมอ พ่อไม่ได้เข้ามาในวงจรของการกลับมาใช้ชาติเกิด เหตุนี้เองคำสรรเสริญของพ่อจึงพิเศษสุด พ่อเรียกว่าเป็นพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน ในหนทางบังคับเช่นกัน พวกเขาอ้างอิงถึงชีวาว่าเป็นพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนได้รับการกราบไหว้บูชา ท่านไม่เคยใช้ชาติเกิดผ่านร่างกาย, นั่นคือท่านไม่เคยมีสำนึกที่เป็นร่าง โอเค ลงมาจากที่นั่นมาสู่อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนที่ซึ่งบราห์มา, วิษณุและชางก้าอาศัยอยู่ นามและรูปของชีวานั้นไม่เป็นที่เห็นได้ ภาพลักษณ์ของท่านนั้นถูกสร้างขึ้น, แต่ท่านไม่มีตัวตน ท่านไม่เคยมีตัวตน เป็นผู้ที่ไม่มีตัวตนที่ได้รับการกราบไหว้บูชา ลูกๆ มีความรู้ทั้งหมดในสติปัญญา ลูกได้ทำบคติ ลูกๆ ได้เห็นรูปภาพต่างๆ ลูกรู้ว่าในยุคทองและยุคเงินไม่มีการกราบไหว้บูชาทั้งผู้ที่มีภาพลักษณ์และผู้เดียวที่ปราศจากภาพลักษณ์ สิ่งนี้เข้าไปในสติปัญญาของลูกว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดนั้นปราศจากภาพลักษณ์ ท่านไม่มีทั้งภาพลักษณ์ที่ละเอียดอ่อนและที่เป็นกายภาพ มีการร้องสรรเสริญท่านว่าเป็นผู้จัดความทุกข์ ผู้ประทานความสุขและผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกจะไม่อ้างอิงถึงภาพลักษณ์ของใครอื่นว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของมนุษย์ใด บราห์มา, วิษณุและชางก้าคือผู้อาศัยในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน มีชั้นที่หนึ่งแล้วก็ชั้นที่สอง ชั้นที่สูงที่สุดคือโลกที่ไม่มีตัวตนและนั่นคือชั้นที่ซึ่งพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดอาศัยอยู่ ผู้ที่มีร่างที่ละเอียดอ่อนอาศัยอยู่ในชั้นที่สอง ผู้ที่มีร่างกายทางกายภาพอยู่ในชั้นที่สาม ไม่มีสิ่งใดต้องสับสนในสิ่งนี้ ไม่มีใครนอกจากพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดที่สามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้เบื้องต้นขึ้นไปคือโลกของดวงวิญญาณ นั่นเรียกว่าโลกที่ไม่มีตัวตน เป็นโลกของเราดวงวิญญาณทั้งหมด, the incorporeal world แล้วพวกเราดวงวิญญาณก็เข้ามาในโลกที่มีตัวตน the corporeal world ดวงวิญญาณอาศัยอยู่เบื้องต้น ที่นั่นในขณะที่ดวงวิญญาณที่อยู่ในร่างกาย(living beings-ผู้มีชีวิต)อาศัยอยู่ที่นี้ สิ่งนี้ควรอยู่ในสติปัญญาของลูก พวกเราคือลูกๆ ของบาบาที่ไม่มีตัวตนอย่างแท้จริง เริ่มแรกพวกเราเคยอาศัยอยู่กับพ่อที่ไม่มีตัวตนเช่นกัน ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน แม้กระทั่งในเวลานี้ พวกเขามาเฝ้าแต่ลงมาเพื่อเล่นบทบาทของเขาในรูปที่มีตัวตน นั่นคือโลกของพ่อที่ไม่มีตัวตน ควรจะมีความซาบซึ้งว่าลูกคือดวงวิญญาณ ควรจะมีความซาบซึ้งในสิ่งที่ไม่สูญสลาย ไม่ควรมีความซาบซึ้งใดในสิ่งที่สูญสลาย ผู้ที่มีความซาบซึ้งในร่างกายนั้นเรียกว่ามีสำนึกที่เป็นร่าง ใครดีกว่า – ผู้ที่มีสำนึกที่เป็นร่างนั้น หรือ ผู้ที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ? ใครนั้นรู้คิด? ผู้ที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณไม่สูญสลายในขณะที่ร่างกายนั้นสูญสลาย ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันใช้ 84 ชาติเกิด พวกเราดวงวิญญาณอยู่กับพ่อในอาณาเขตสูงสุด พวกเรามาที่นี่จากที่นั่นเพื่อเล่นบทบาทของเรา ดวงวิญญาณพูดว่า: โอ้ บาบ! ในโลกที่มีตัวตนนั้นมีบาบาที่มีตัวตนและในโลกที่ไม่มีตัวตน มีบาบาที่ไม่มีตัวตน นี่คือนั่นที่ง่ายตายอย่างยิ่ง บราห์มานั้นเรียกว่าเป็นประชาธิปไตยบราห์มา ท่านคงอยู่ที่นี้ ที่นั่นพวกเราดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้อง, ลูกๆ ของพ่อผู้เดียว พวกเราอาศัยอยู่กับพ่อชีวา ชื่อของดวงวิญญาณสูงสุดคือชีวาและชื่อของดวงวิญญาณคือซาลิเกรม ต้องมีผู้สร้างของดวงวิญญาณ เฝ้าแต่พูดกับตนเองในหัวใจของลูกเสมอ ทำความเพียรพยายามที่จะเก็บความรู้ที่ลูกได้รับไว้ในหัวใจของลูก เป็นดวงวิญญาณที่คิด ก่อนอื่นใจจงมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณที่อาศัยอยู่กับพ่อ พวกเราคือลูกๆ ของท่านและพวกเราจึงควรได้รับมรดกอย่างแนบแน่น ลูกรู้ว่าเช่นที่ต้นไม้เฝ้าพันธุ์นั้นถูกสร้างขึ้น ดังนั้น เช่นกัน ก่อนที่ต้นไม้ของดวงวิญญาณจะสามารถดำรงอยู่ นั้นต้องมีเมล็ด (Seed) ของต้นไม้ที่แนบแน่นอย่างแนบแน่น มีพ่อที่อาวุโสแล้วก็มีลูกๆ ของเขาสองถึงสี่คนซึ่งมีลูกๆ ของพวกเขาเองต่อมา ต้นไม้นั้นเฝ้าแต่ขยายตัวและใหญ่โต มีการวางผังของต้นไม้วงศ์ตระกูล: ผู้หนึ่งมาต่อจากผู้อื่นผู้หนึ่ง ฯลฯ ลูกๆ รู้ว่าดวงวิญญาณทั้งหมดอาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน มีรูปภาพนั้นเช่นกัน ผู้ที่สูงสุดเหนือทั้งหมดคือพ่อ สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าบาบาได้เข้ามาในร่างกายนี้ พ่อทางจิตเข้ามาในผู้นี้และสอนจิตวิญญาณ(spirits) ท่านไม่ได้สอนลูกในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ไม่มีใครในยุคทองมีความรู้นี้ พ่อเท่านั้นที่มาและให้ความรู้แก่ลูกในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ไม่มีใครมี

ความรู้ของต้นไม้โลกมนุษย์ พวกเขาได้เขียนว่าระยะเวลาของวงจรนั้นยาวนานมาก เวลานี้พออธิบายแก่ลูก ๆ ว่า: ลูก ๆ เวลานี้ลูกต้องกลับบ้านอีกครั้ง นั่นคือบ้านของดวงวิญญาณที่ซึ่งพ่อและลูก ๆ ผู้เป็นพี่น้องกันอาศัยอยู่ เพียงเมื่อลูกมาที่นี้และนำร่างกายมาใช้ที่ลูกกลายเป็นพี่น้องหญิงชาย พวกเราดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้อง อย่างแน่นอนที่จะมีพ่อของพี่น้องเช่นกัน ท่านคือพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณทั้งหมดจดจำท่านขณะที่อยู่ในร่างกาย ไม่มีใครจดจำท่านในยุคทองและยุคเงิน ทุกคนจดจำท่านในโลกที่ไม่บริสุทธิ์เพราะทุกคนนั้นอยู่ในกรงขังของราวัน สีดาเคยเรียกหา: โอ้ ราม! พ่ออธิบายว่า: ไม่ใช่รามของยุคเงินที่ลูกจดจำผู้คนเฝ้าแต่จดจำพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่พวกเขาเชื่อว่าเป็นราม เป็นดวงวิญญาณที่เรียกหา เวลานี้ลูกรู้ว่าลูกจะไม่เรียกหาใครถึงครึ่งหนึ่งของวงจรเพราะลูกจะอยู่ในดินแดนของความสุข ในเวลานี้เพียงพ่อเท่านั้นที่อธิบายแก่ลูก ไม่มีใครอื่นรู้สิ่งใด พวกเขาพูดว่าดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุดและดวงวิญญาณนั้นหลอมรวมในดวงวิญญาณสูงสุด พ่ออธิบายว่า: ดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลาย ไม่มีแม้ดวงวิญญาณเดียวที่สามารถถูกทำลายได้ เช่นที่พ่อนั้นไม่สูญสลาย ดังนั้นเช่นกันดวงวิญญาณก็ไม่สูญสลาย ที่นี้ดวงวิญญาณไม่บริสุทธิ์และทาโมประธานและแล้วพ่อก็ทำให้ดวงวิญญาณบริสุทธิ์และสาโทประธาน ทั้งโลกต้องกลับมาทาโมประธานแล้วโลกก็ต้องกลับมาสาโทประธาน พ่อต้องมาเพื่อทำให้โลกที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ ท่านเรียกว่าเป็นพระเจ้า, ผู้เป็นพ่อ พ่อนั้นไม่สูญสลายและพวกเราดวงวิญญาณก็ไม่สูญสลายด้วยเช่นกัน ละครั้นไม่สูญสลายเช่นกัน ลูกรู้ว่าประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกนั้นชั่วร้ายอย่างไร บทบาทของเราดำเนินไปถึงที่สุด พวกเรากลายเป็นสุริยวงศ์แล้วก็จันทรวงศ์ จันทรวงศ์นั้นเป็นเช่นชั้นสอง ผู้ที่ 14 องค์ไม่สามารถเรียกว่าสุริยวงศ์ ในความเป็นจริงพวกเขาไม่ควรแม้กระทั่งเรียกได้ว่าเป็นเทพ เหล่าเทพนั้นปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิง 16 องค์สมบูรณ์เต็ม รามนั้นกล่าวได้ว่า 14 องค์ เพียงบัญญัติของ 84 ชาติเกิดของลูกเท่านั้นที่ได้รับการอธิบาย เมื่อบางสิ่งใหม่กลับมาเก่า ไม่มีความสุขสันต์ธรรมดาเท่ากันในสิ่งนั้น ในตอนแรกลูกนั้นบริสุทธิ์สมบูรณ์และแล้วหลังจากสองสามปี ก็กล่าวได้ว่าลูกนั้นแก่ไปสองสามปี ตัวอย่างของอาคารได้มีการให้ไว้ เป็นเช่นเดียวกันสำหรับทุกสิ่ง โลกนี้เป็นเช่นเวทีขนาดใหญ่ ธาตุของท้องฟ้าอันใหญ่โตมาก ไม่มีที่สิ้นสุด ไม่มีใครสามารถพูดว่าจุดสิ้นสุดของท้องฟ้าอยู่ที่ใด หากลูกเฝ้าแต่เคลื่อนไป ลูกจะพบว่าไม่มีจุดสิ้นสุดสำหรับสิ่งนั้น ธาตุบราห์มที่ยิ่งใหญ่ก็ไม่มีจุดสิ้นสุดด้วยเช่นกัน นักวิทยาศาสตร์ทำความเข้าใจพยายามอย่างมากมายที่จะได้เห็นจุดสิ้นสุดของธาตุนั้น แต่พวกเขาไม่สามารถไปที่นั่น พวกเขาไม่สามารถไปถึงจุดสิ้นสุดของมันได้ ธาตุบราห์มอันใหญ่โตอย่างยิ่ง ไม่มีที่สิ้นสุด ลูกดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในเนื้อที่ที่เล็กมาก ที่นี้ผู้คนสร้างอาคาร ฯลฯ ที่ใหญ่โตอย่างยิ่ง เนื้อที่บนโลกนั้นใหญ่โตอย่างยิ่ง ต้องมีทุ่งนา ฯลฯ ด้วยเช่นกัน เพียงดวงวิญญาณอาศัยอยู่ที่นั่น ดวงวิญญาณจะรับประทานโดยไม่มีการกายได้อย่างไร? ที่นั่นดวงวิญญาณอยู่เหนือประสบการณ์ต่อสิ่งใด ๆ ไม่มีสิ่งใดให้รับประทานหรือมีประสบการณ์ที่นั่น พ่ออธิบายว่า: เพียงครั้งเดียวเท่านั้นที่ลูก ๆ ได้รับความรู้นี้ แล้วลูกจะได้รับความรู้หลังจากหนึ่งวงจร ควรมีความซาบซึ้งนี้ พวกเราเป็นของศาสนาเทพ ลูกพูดว่า: บาบ่า 5000 ปีที่แล้วก่อนวันนี้ พวกเรามาหาท่านเพื่อเปลี่ยนจากศูทรเป็นบราห์มิน เวลานี้พวกเราได้มาหาท่านอีกครั้ง เพราะท่านไม่มีตัวตน ลูกพูดว่าลูกได้มาหาตาต้า พ่อได้เข้ามาในผู้นี้ พ่อพูดว่า: เช่นที่ลูกใช้อยู่เพื่อเล่นบทบาทของลูก ในท่านเองเดียวกัน พ่อเองก็รับการคำจูนของอวัยวะเช่นกัน พ่อจะสามารถเล่นบทบาทของพ่อได้อย่างไรด้วยวิธีอื่น? ผู้คนเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวา แต่ท่านนั้นไม่มีตัวตน ท่านจะสามารถมีวันเกิดได้อย่างไร? มนุษย์ละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง พ่อพูดว่า: พ่อมาและสอนราชาโยคะแก่ลูกได้อย่างไร? เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและสอนราชาโยคะแก่ลูกเพื่อเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ให้เป็นเทพ เพียงพ่อเท่านั้นที่เรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์และมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อรู้ถึงตอนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบของต้นไม้ ลูกเข้าใจว่าบาบาเข้ามาในผู้นี้และอธิบายความรู้ทั้งหมดแก่ลูก บทบาทของบราห์มา, วิษณุและชางก้าต้องเป็นที่เข้าใจด้วยเช่นกัน ลูกได้เข้าใจว่าพ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ คำสรรเสริญของแต่ละคนนั้นต่างกันไปและหน้าที่ของแต่ละคนนั้นก็ต่างกันไป มีประธานาธิบดี, นายกรัฐมนตรี ฯลฯ ดวงวิญญาณพูดว่า: นี่คือการร่างกายของฉันทน์ พ่อคือนายกรัฐมนตรี หากดวงวิญญาณไม่อยู่ในร่างกาย เขาไม่สามารถพูดได้ ชีพบาบาอันไม่มีตัวตน ท่านต้องรับการคำจูนของอวัยวะทางร่างเพื่อที่จะพูดเช่นกัน เหตุนี้เองสิ่งนี้จึงถูกแสดงไว้ว่าแม้ว่าคณาออกมาจากปาก อย่างไรก็ตาม ชีวานั้นเป็นเพียงจุด! ท่านจะมีปากได้อย่างไร? ดังนั้นท่านมาและนั่งอยู่ในผู้นี้และทำให้แม่น้ำคงคาของความรู้ออกมาจากเขา ทุกคนจดจำพ่อ: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! ปลดปล่อยเราจากความทุกข์นี้! ท่านคือศัลยแพทย์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ท่านเท่านั้นที่มีความรู้ที่จะชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ มีเพียงศัลยแพทย์เดียวที่จะชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ทั้งหมด ในยุคทองทุกคนเป็นอิสระจากโรคภัย ลักษณะและนารายณ์เคยเป็นนายของยุคทอง ใครสอนพวกเขาถึงการกระทำเช่นที่ว่าพวกเขากลับมาเป็นอิสระจากโรคภัย? พ่อเท่านั้นที่มาและสอนวิธีที่จะทำกรรมที่สูงส่งแก่ลูก ที่นี้ผู้คนเฝ้าแต่เสียใจภายหลังกับการกระทำของตน ในยุคทองลูกจะไม่พูดว่าการกระทำของลูกเป็นเช่นนั้น ไม่มีความทุกข์หรือโรคภัยใดที่นั่น ที่นี้พวกเขาเฝ้าแต่เป็นเหตุของความทุกข์แก่กันและกันเท่านั้น ไม่มีเรื่องของความทุกข์ใดในยุคทองและยุคเงินที่จะกล่าวได้ว่าสิ่งนั้นเป็นความทุกข์ทรมานของกรรมของพวกเขา ไม่มีใครเข้าใจความหมายของกรรม, กรรมที่เป็นกลางและกรรมที่เป็นบาป ลูกรู้ว่าทุกสิ่งเริ่มแรกนั้นสาโท

ประธานแล้วก็กลับมาสาโท, ราโจและทาโม ในยุคทองวัตถุธาตุทั้งห้าสาโทประธาน แม้กระทั่งร่างกายของเราก็ถูกทำด้วยวัตถุธาตุที่สาโทประธานและแล้วเมื่อดวงวิญญาณลดลงไปสององศา ร่างกายก็ขึ้นไปตามนั้น โลกก็ลดลงไปสององศาด้วยเช่นกัน เพียงพ่อเท่านั้นที่นั่งที่นี้และอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ไม่มีใครอื่นสามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึงและสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จากเวลานี้ไป ทำการกระทำที่สูงส่งอย่างยิ่งตามศรัทธาของพ่อที่ลูกจะไม่ต้องเสียใจภายหลังเกี่ยวกับการกระทำของลูก นั่นคือลูกไม่ต้องมีประสบการณ์ของการลงโทษสำหรับการกระทำของลูก
2. อย่าได้มีความซาบซึ้งในสิ่งที่สูญสลายใดๆ แม้กระทั่งร่างกายของลูกก็สูญสลาย อย่ามีความซาบซึ้งในร่างกายเช่นกัน ให้กลับมารู้คิด!

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่มีชัยชนะต่อมายา ผู้ที่เฝ้าแต่ทำให้ตัวเองไม่ว่าง(busy)อยู่ในทั้งทางร่างกายและในทางละเอียดอ่อน ให้พิจารณาตัวลูกเองเป็นผู้รับใช้และทำให้ตัวลูกเองไม่ว่างอยู่กับความสนใจและความกระตือรือร้น และแล้วมายาจะไม่มีโอกาสใดๆ เมื่อลูกอยู่อย่างเป็นอิสระในจิตใจ, สติปัญญาหรือแม้กระทั่งทางร่างกายในการกระทำ และแล้วมายาจะหาโอกาสของเธอ อย่างไรก็ตามเมื่อลูกอยู่อย่างมีไม่ว่างอย่างเป็นสุขในงานรับใช้ทางร่างกายและในทางละเอียดอ่อน และแล้วเพราะด้วยความสุขของลูก มายาไม่มีความกล้าหาญที่จะต่อต้านลูก ดังนั้นเป็นครูของลูกเองและทำโปรแกรมประจำวันสำหรับสติปัญญาของลูกที่จะไม่ว่างและลูกจะกลายเป็นผู้ที่มีชัยชนะต่อมายา

คติพจน์: พูดว่า “บาบาอยู่กับฉัน” ด้วยศรัทธาและด้วยประกายของความซาบซึ้งและแล้วมายาจะไม่สามารถมาใกล้ลูกได้

*** โอม ชานติ ***